

Tereza Jermanová: Izrael a československá politika po r. 1948

posudek školitele

Již v samotném úvodu autorka přesvědčuje čtenáře své práce, že se zvolenému tématu věnuje důkladně a delší dobu. Tuto skutečnost dokládá nejen rozhledem v příslušné literatuře. Právě dostatečná orientace v literatuře jí tak umožňuje odhadnout možnosti tématu. Při relativně silné pozornosti, kterou badatelé problematice věnují, autorka volí vhodné nastavení vlastního přístupu, který směřuje k aspektům dosud ne tak zpracovaným a známým. V rozsahu let 1949-52 se v úvodní části soustřeďuje na možno říci tradiční linii procesu proměny vztahu komunistických politických elit ke státu Izrael a sionistickému hnutí. Její výklad je zasvěcený a přesvědčivý, postihuje všechny podstatné aspekty, případně obhajuje a zdůvodňuje utlumené či potlačené. Vzhledem k zvládnutí tématu i tyto vstupní pasáže staví autorka na faktograficky bohatý a argumentačně silný základ.

Jistý nadhled nad tématem Jermanová udržuje i v dalších pasážích práce. Je zřejmý jak v popisných oddílech, tak podporuje samotnou analýzu. V ní Jermanová posouvá celé téma do specifické polohy, když se soustřeďuje na analýzu obsahu, jež nové politické elity po roce 1948 pojmu sionismu vkládaly. Právě míjení se propagandistického a reálného politického zájmu elit ve vztahu k sionismu přitom autorka formuluje jako hypotetický předpoklad svého zkoumání. Přestože popisné pasáže tvoří s analytickými kompaktní celek, ve svých úvahách je autorka snad až příliš důsledně odlišuje. Vztah mezi dvěma negativními přístupy, antisemitismem a antisionismem, je tak definován samostatně a snad až zbytečně odděleně. Úvahová blízkost se v textu projeví jen bezděčně a patrně omylem?, když dojde k přesmyknutí obou pojmů – „Za prvé, antisemitismus již není zaměřený pouze proti sionismu, jak ho definuje Theodor Herzl, tedy národnímu židovskému hnutí dožadujícího se vlastního státu.“ (s. 25)

Rovněž analytická část textu je faktograficky dostatečně založená, autorka své argumenty prezentuje v logickém a pochopitelném řetězci. Základní otázka vztahu komunistických elit k sionismu je podrobena širokému zkoumání jak v rovině vnitrostátního, tak zahraničně politické. Závěry autorka formuluje jasně a přesvědčivě.

Na základě výše uvedeného mohu konstatovat, že práce Terezy Jermanové splňuje a v mnohém překračuje nároky kladené na tento typ prací. Autorka prokázala připravenost k samostatné analytické práci, což je úroveň, kterou lze očekávat u prací vyššího stupně. I z tohoto důvodu mohu práci plně doporučit k obhajobě, a to jako práci výbornou.